

Heilig land

In Exodus 3:5 lezen wij een belangrijk woord, dat al onze aandacht waard is. Het luidt als volgt: 'En Hij zeide: Nader hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land'.

In de tegenwoordigheid van de Heer kan men niet verschijnen met schoenen waar het stof van de woestijn aan kleeft. De plaats waar Hij verschijnt, is 'heilig land'. Met diepe eerbied en heilige afzondering behoort men daar te komen.

Voorwaar, wij mogen hier wel met ernst aan denken wanneer we rondom de Heer Jezus tot Zijn Naam vergaderd zijn. Hoe komt het dat de 'toon' in onze samenkomsten vaak zo laag is? Waar vandaan komen die dorheid, die matheid en die weinige opgewektheid om aan de eredienst deel te nemen? Waarom zijn de gebeden en dankzeggingen vaak zo ver verwijderd van hetgeen zij zijn moesten? Waarom ontbreekt zo vaak het ware karakter van de aanbidding?

Als wij aan het bovenstaande denken, zal het niet moeilijk zijn een antwoord op deze vragen te vinden. Wij zijn zo weinig doordrongen van de heerlijke en ernstige waarheid dat, als wij samenkomen, wij in Gods tegenwoordigheid verschijnen. Velen komen met een hart vervuld met allerlei wereldse of aardse gedachten, met gedachten aan het huishouden, aan de kinderen, aan zaken. Enkelen komen zelfs met een verontreinigd geweten. En mocht dit allemaal niet het geval zijn, dan heeft men zich toch vaak vergeten voor te bereiden om in de heilige tegenwoordigheid van de Heer te verschijnen. Zoals men naar een gewone vergadering gaat, zo gaat men ook vaak naar de bijeenkomst van de Heer.

Hoe zou het dan mogelijk zijn, dat Gods zegen daarop kan rusten? Waar men op zo'n wijze in de samenkomst verschijnt, kan het hart zich onmogelijk verheffen tot de hoogte van het heiligdom. Het wordt integendeel telkens afgetrokken tot de nietige en ijdele dingen van deze arme aarde. O, laten we hier toch ernstig over nadenken! Laten wij onszelf verootmoedigen voor de Heer en onszelf oordelen omdat wij vaak op deze onwaardige wijze in Zijn tegenwoordigheid verschijnen!

Vooraf aan de tafel van de Heer is dit heel treurig. Wij komen daar om de dood van de Heer Jezus te verkondigen, om ons te verblijden in Zijn onuitsprekelijke liefde, geopenbaard in Zijn diepe vernedering en in Zijn nameloos lijden voor onze zonden. Hoe past ons daar een ernstige, heilige gezindheid! Hoe ver behoort daar elke gedachte aan onszelf en aan de dingen van deze aarde van ons verwijderd te zijn! Welk een vreugde moest het voor ons zijn ons geheel en al te mogen afzonderen van alles wat hier beneden is, om ons uitsluitend en onafgebroken te mogen bezighouden met de liefde en heerlijkheid van Christus, en als gevolg daarvan Hem en de Vader te loven, te prijzen en te aanbidden!

Dat God mag geven, dat zoiets meer het geval wordt in ons midden! Dat Hij een ieder van ons de ware ernst en de gepaste vreugde geeft in Zijn tegenwoordigheid. Dat Hij ons allen meer en meer bekwaam maakt om Hem offers van lof, dank en aanbidding voor Zijn aangezicht aan te bieden!